

**UITSpraak VAN DE ARBITRAGECOMMISSIE
INSTITUUT SPORTRECHTSpraak**

Kamer : Arbitrage
Arbiter : de heer mr. drs. H. Vegter
Zaaknummer : A 2021003/2021-63-03

In de zaak van

1. Verzoekster

Naam : [naam vereniging A]
Gevestigd in : [plaats]
Lid van sportbond : Nederlandse Postduivenhouders Organisatie ('NPO')
Hierna : [naam vereniging A]

tegen

2. Verweerster

Naam : [naam vereniging B]
Gevestigd in : [plaats]
Afdeling van sportbond : NPO
Hierna : [naam vereniging B]

heeft de arbitragecommissie van het Instituut Sportrechtspraak te Amsterdam ('ISR') het volgende vonnis
gewezen.

3. De procedure

- 3.1 Op 1 juni 2021 is bij het ISR een verzoekschrift van [naam vereniging A] met bijlagen binnengekomen, waarin [naam vereniging A] de arbitragecommissie verzoekt om te bepalen dat, zolang [naam vereniging A] aan de desbetreffende voorwaarden van de NPO voldoet, [naam vereniging A] door [naam vereniging B] wordt erkend als nationaal inkorfcentrum ('NIC') en de duiven van [naam vereniging A] voor de marathonvluchten telkens door [naam vereniging B] bij [naam vereniging A] zullen worden opgehaald, zulks met uitzondering van de Grand Prix concoursen St. Vincent en Bergerac.
- 3.2 Namens [naam vereniging B] heeft advocaat mevrouw mr. A.M.F. van Rooy-de Rooij, kantoorhoudend in Bergen op Zoom, op 6 juli 2021 een verweerschrift ingediend, met het verzoek tot afwijzing van het verzoek van [naam vereniging A] en veroordeling van [naam vereniging A] in de kosten van de arbitrageprocedure.
- 3.3 [Naam vereniging A] heeft op 2 september 2021 per mail met bijlagen gereageerd op het verweerschrift van [naam vereniging B] en [naam vereniging B] heeft op 14 september 2021 per brief met bijlagen nader schriftelijk stelling genomen naar aanleiding van dat nadere schriftelijke standpunt van [naam vereniging A]. Tijdens na te noemen mondelinge behandeling heeft mr. van Rooy-de Rooij pleitaantekeningen overgelegd, met kopie aan [naam vereniging A].

- 3.4 Zowel [naam vereniging A] als [naam vereniging B] hebben het conform artikel 16 lid 4 van het Arbitragereglement ISR ('Arbitragereglement') door het ISR vastgestelde voorschotbedrag van elk € 1.000,- (zegge: duizend euro) voor aanvang van de behandeling van de zaak voldaan en voorts hebben zij het ambtelijk secretariaat van het ISR schriftelijk aangegeven te kiezen voor een enkelvoudige kamer, met enkel de kamervoorzitter, zoals bepaald in artikel 12 aanhef en sub a. van het Arbitragereglement (in dit vonnis: 'arbiter').
- 3.5 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 21 september 2021 in Nieuwegein. Daarbij waren, naast de arbiter en de juridisch secretaris, aanwezig:
- i. Namens [naam vereniging A]:
 - [naam], penningmeester
 - [naam], lid
 - ii. Namens [naam vereniging B]:
 - [naam], voorzitter
 - [naam], secretaris
 - mevrouw mr. A.M.F. van Rooy-de Rooij voornoemd.

4. **Het geschil**

4.1 **Standpunt [naam vereniging A]**

[Naam vereniging A] heeft de arbitragecommissie, kort gezegd, gevraagd vast te stellen dat [naam vereniging B] haar alsnog erkent als NIC voor marathonvluchten. Aan haar verzoek legt [naam vereniging A] ten grondslag dat zij voldoet aan de desbetreffende voorwaarden en dat er dus een reglementaire plicht op [naam vereniging B] rust om haar als NIC te erkennen. De besluitvorming van [naam vereniging B] tot inkrimping van het aantal inkorfcentra is niet op een eerlijke wijze en ten nadele van [naam vereniging A] tot stand gekomen. [Naam vereniging A] wilde graag tot een compromis komen met [naam vereniging B] ten aanzien van het kostenaspect met betrekking tot haar rol als NIC maar daar stond [naam vereniging B] niet voor open. Dat heeft erin geresulteerd dat de leden van [naam vereniging A] nu elders (moeten) gaan inkorven als gevolg waarvan [naam vereniging A] ook omzet uit kantineopbrengsten derft. [Naam vereniging B] heeft met haar voor [naam vereniging A] nadelige besluit, in strijd met de reglementen gehandeld.

4.2 **Standpunt [naam vereniging B]**

[Naam vereniging B] is van oordeel dat het verzoek dient te worden afgewezen en heeft betoogd dat zij wordt geconfronteerd met een fors en structureel afnemend aantal leden: van ongeveer 4600 basisleden in 2003 naar thans nog ongeveer 1200. Dat leidt ertoe dat de inkomsten van [naam vereniging B], meer in het bijzonder de vrachtgelden en de contributies, navenant dalen. [Naam vereniging B] moet rekening houden met het algemeen belang en de lange termijn en ervoor zorgdragen dat het zo betaalbaar mogelijk blijft voor alle aangesloten leden-verenigingen. In het kader van die brede belangenbehartiging maakt zij redelijke afwegingen. Daarnaast worden logistieke redenen genoemd voor de afwijzing van [naam vereniging A] als NIC. [Naam vereniging B] moet ten behoeve van het inkorven bij de verenigingen, de routes langs de verenigingen zo economisch mogelijk inplannen en het feit dat [naam vereniging A] in een milieuzone ligt en dat er ter plekke sprake is van parkeerproblematiek, heeft ook meegewogen. Ook was het IT-systeem van [naam vereniging A] niet op orde. [Naam vereniging B] is na een belangenafweging tot een besluit gekomen, dat, met de noodzaak

om het aantal inkorflocaties tot drie in te beperken, ten nadele is uitgevallen voor [naam vereniging A]. [Naam vereniging B] is van mening daarin zorgvuldig te hebben gehandeld.

5. De beoordeling

De besluitvorming over toekenning van inkorfcentra

- 5.1 Beide partijen hebben aangegeven dat de formele bevoegdheid om een NIC toe te kennen bij de NPO ligt.
- 5.2 Wat betreft het standpunt van [naam vereniging A] in dat kader stelt de arbitragecommissie vast dat [naam vereniging A] haar arbitrageverzoek enkel tot [naam vereniging B] als verweerster - wederpartij heeft gericht en niet (ook) tot de NPO.
- 5.3 [Naam vereniging B] onderbouwt haar stelling over de aan de NPO toekomende bevoegdheid respectievelijk het ontbreken van die bevoegdheid bij [naam vereniging B], onder meer – in punt 2.3 van de overgelegde pleitaantekeningen – met een beroep op een uitspraak van de ISR tuchtcommissie van 30 november 2018, T2018014/2018-63-04. Meer specifiek verwijst [naam vereniging B] naar punt 5.2.1 van die uitspraak.
- 5.4 Nog los van het feit dat die zaak een tuchtzaak en geen arbitrage betrof, is de arbitragecommissie, anders dan [naam vereniging B], van oordeel dat uit die uitspraak niet, althans niet zonder meer, volgt dat de (wijze van) besluitvorming ter zake de toekenning van inkorfcentra inhoudelijk enkel tot de discretie van de NPO behoort. Dat ligt volgens de arbitragecommissie, onder verwijzing naar punt 5.2.1 van die uitspraak¹, genuanceerder. Immers, daar waar volgens de tuchtcommissie weliswaar de formele bevoegdheid tot toekenning van de nationale inkorfcentra uitsluitend bij de NPO ligt, ligt de ‘macht’ ten aanzien van toekenningen van inkorfcentra volgens de tuchtcommissie bij de afdeling. Met andere woorden: hetgeen een afdeling besluit en vervolgens als aanbeveling bericht aan de NPO over het al dan niet toekennen van een inkorfcentrum aan een vereniging, wordt door de NPO overgenomen; de raadvrouw van [naam vereniging B] heeft dat ook in deze zaak bevestigd in haar pleitnota onder 2.3: “...de NPO (volgt) feitelijk de aanbevelingen van de Afdelingsbesturen.” Verenigingen kunnen daartegen geen bezwaar maken en dat is een onwenselijke situatie.
- 5.5 De arbitragecommissie stelt vast dat ook in de onderhavige arbitragezaak de NPO geen aanleiding heeft gezien af te wijken van de aanbeveling van [naam vereniging B] tot niet toekenning van een inkorfcentrum aan [naam vereniging A].

De besluitvorming van [naam vereniging B]

- 5.6 Vanuit het hiervoor geschetste perspectief overweegt de arbitragecommissie dat, nu de NPO kennelijk koerst op de besluitvorming van de afdelingen, [naam vereniging A] bepaald belang had bij de

¹ 5.2.1 “(...)

*Op de zitting is overigens gebleken dat de NPO de aanbevelingen van het Afdelingsbestuur omtrent het toekennen van Nationale Inkorfcentra in de praktijk niet inhoudelijk toetst en dat het voor verenigingen bovendien niet mogelijk is om tegen een dergelijke beslissing bezwaar te maken bij de NPO. In de praktijk betekent dat, dat de ‘macht’ over wie Nationaal/Sectoraal Inkorfcentrum wordt, feitelijk bij het Afdelingsbestuur ligt, terwijl de formele bevoegdheid uitsluitend bij de NPO ligt. Een onwenselijke situatie dus, maar daarvoor biedt deze procedure geen oplossing.
 (...)”*

besluitvorming c.q. het advies van [naam vereniging B] aan de NPO over het al dan niet aan haar toekennen van een NIC.

- 5.7 De kernvraag die vervolgens door de arbitragecommissie dient te worden beantwoord is of er in dit geval – zoals [naam vereniging A] heeft aangevoerd – een verplichting bestond voor [naam vereniging B] om aan [naam vereniging A] een zelfstandig NIC inkorfcentrum voor marathonvluchten (met uitzondering van Grand Prix vluchten St. Vincent en Bergerac) toe te kennen respectievelijk de NPO dienovereenkomstig te adviseren. [Naam vereniging A] legt daaraan ten grondslag dat zij voldoet aan de reglementaire eisen van het minimum aantal spelende leden, ook voor de marathon vluchten.
- 5.8 [Naam vereniging B] stelt dat die verplichting niet bestaat en dat op basis van de desbetreffende reglementering de besluitvorming van [naam vereniging B] gebaseerd is op een bevoegdheid en dat daarbij meerdere overwegingen en belangen een rol spelen en dat zij, op basis van een zorgvuldige belangenafweging, in redelijkheid tot haar besluit heeft kunnen komen om [naam vereniging A] niet aan te merken als NIC.

De beoordeling van het verzoek door de arbitragecommissie

- 5.9 De arbitragecommissie is van oordeel dat indien een bij de NPO aangesloten vereniging voldoet aan de reglementaire minimumeisen van het aantal spelende leden, zulks nog niet impliceert dat een afdeling verplicht zou zijn om te besluiten respectievelijk aan de NPO te adviseren dat aan die vereniging een inkorfcentrum moeten worden toegekend. Uit de toepasselijke reglementering volgt immers expliciet dat er bij die besluitvorming sprake is van een discretionaire bevoegdheid. De arbitragecommissie verwijst daarbij naar artikel 70 (zo 9/77) van het NPO Wedvluchtreglement:
- 1. Slechts Basisverenigingen die voldoen aan de minimumeisen inzake het aantal spelende leden, omschreven in Huishoudelijk Reglement N.P.O. Artikel 4, komen in aanmerking voor toekenning van een zelfstandig inkorfcentrum.* Uit de bewoording ‘komen in aanmerking’. Deze terminologie komt eveneens terug in Artikel 77 (zo 9/69/70/200) van het NPO Wedvluchtreglement: *1. Slechts Basisverenigingen die voldoen aan de minimumeisen inzake het aantal spelende leden als omschreven in Huishoudelijk Reglement N.P.O. Artikel 4 lid 4 onder b en c, komen in aanmerking voor toekenning van een zelfstandig inkorfcentrum.*” Uit de bewoordingen “komen in aanmerking voor” volgt onmiskenbaar dat geen sprake is van een verplichting zoals [naam vereniging A] wil dien voorkomen, maar van een mogelijkheid.
- 5.10 Los van de reglementaire verhouding tussen een afdeling en de NPO wat betreft de (wijze van) besluitvorming met betrekking tot het toekennen van inkorfcentra, heeft in dit geval [naam vereniging B] naar het oordeel van de arbitragecommissie genoegzaam aangetoond dat zij op basis van de feiten en omstandigheden zoals hierboven onder 4.2 kort en zakelijk weergegeven een zorgvuldige afweging van de diverse relevante belangen heeft gemaakt, en aldus in redelijkheid tot haar besluit heeft kunnen komen dat aan [naam vereniging A] geen NIC diende te worden toegekend.
- 5.11 De arbitragecommissie zal het verzoek van [naam vereniging A] dan ook afwijzen.

6. De kosten van de arbitrage

- 6.1 Het door [naam vereniging B] betaalde voorschot zal door het ISR aan haar worden teruggestort.
- 6.2 Bij gebreke van een concreet verzoek van [naam vereniging B] tot een proceskostenveroordeling van [naam vereniging A] voor de door [naam vereniging B] gemaakte proceskosten respectievelijk de kosten van juridische bijstand, zal een dergelijke veroordeling achterwege blijven.

- 6.3 [Naam vereniging A] zal worden veroordeeld in de kosten van de arbitrage, waaronder die van de vergoeding van de arbiter, die van het juridisch en ambtelijk secretariaat en die van het depot van het arbitraal vonnis. De arbitragekosten zijn door de arbitragecommissie vastgesteld op € 2190 (zegge: ééneëntwintighonderdnegentig euro). Omdat de kosten het door [naam vereniging A] betaalde voorschot van € 1.000,= (zegge duizend euro) met een bedrag van € 1190 (zegge: elfhonderdennegentig euro) overstijgen, zal de arbitragecommissie [naam vereniging A] gelasten het aanvullend verschuldigde bedrag van € 1190,- aan het ISR te voldoen.

7. **De beslissing**

De arbiter:

- 7.1 verklaart zich bevoegd om kennis te nemen van het door [naam vereniging A] op 1 juni 2021 aan de arbitragecommissie voorgelegde verzoek;
- 7.2 wijst af het verzoek van [naam vereniging A];
- 7.3 veroordeelt [naam vereniging A] in aanvulling op het betaalde voorschot tot betaling aan het ISR van een aanvullend bedrag van € 1190 (zegge: elfhonderdennegentig euro) in verband met de kosten van de arbitrage. Betaling van dit bedrag dient binnen twee weken na de datum van verzending van dit vonnis plaats te vinden op rekening NL16ABNA0847972526 ten name van het Instituut Sportrechtspraak in Amsterdam, onder vermelding van: arbitrage A 2021003/2021-63-03 [naam vereniging A] / [naam vereniging B];
- 7.4 draagt aan het ISR op om het door [naam vereniging B] betaalde voorschot van € 1.000,= (zegge duizend euro) aan [naam vereniging B] terug te storten;
- 7.5 bepaalt dat partijen ieder de eigen kosten, waaronder die van rechtsbijstand, zullen dragen;

Aldus gewezen en uitgesproken in Amsterdam door mr. drs. H. Vegter, woonplaats kiezende ten kantore van het ISR te Amsterdam, arbiter, op 21 oktober 2021.

De heer mr. drs. H. Vegter
(arbiter)

De heer mr. N.J. Batelaan
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.: oktober 2021

Paraaf ambtelijk secretaris:

Van een uitspraak van de arbitragecommissie is geen beroep mogelijk. De uitspraak is bindend voor partijen. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 34 lid 1 van het Arbitragereglement is het origineel van dit vonnis, nadat een afschrift van dit vonnis aan partijen was gezonden, per gelijke datum gedeponereerd ter griffie van de rechtbank Midden Nederland te Utrecht.

Een vonnis kan worden gepubliceerd in de Officiële Mededelingen van de desbetreffende bij het ISR aangesloten sportbond, hetzij omdat de arbitragecommissie aldus heeft bepaald, hetzij omdat het bestuur van de

desbetreffende van de bij het ISR aangesloten sportbond aldus heeft besloten. Het bestuur van het ISR kan tevens bepalen dat de uitspraken van de arbitragecommissie – al dan niet geanonimiseerd – worden gepubliceerd door het ISR en/of op zijn website worden geplaatst.